

V. I. LENIN ja N. K. KRUPSKAJA
A. I. ULJANOVA-JELIZAROVALLE

26/V. 09.

Rakas Anjuta! Sain kirjeesi muutama päivä sen jälkeen kun olin lähettänyt kirjeen äidille Alupkaan.

Kirjan sain ja mielestäni se on julkaistu hyvin. Lopussa on painovirheitä yhtä paljon kuin alussakin ja näkyy, ettei korjauslukija tunne kieliä (esim. englanninkielinen *A new name for old ways of thinking* on ruhjottu naurettavaksi *)⁴²⁸, mutta se on kiertämätön eikä kovinkaan paha puute. Yleensä olen julkaisuun tyytyväinen. Kaikki valittavat hinnan kalleutta ja syystä. Tulevaisuudessa otamme sopimukseen ehdottomasti kappaleluvun lisäksi myös hinnan. Mutta kustantajahan pani silloin minut niin ahtaalle, että suostuin *kaikkiin* ehtoihin, kunhan vain sain kirjan julkaistuksi.

Rahaa kustantaja ei ole vieläkään lähettänyt. Alan pelätä hänen pettävän⁴²⁹. Kirjoitin Peresille⁴³⁰. Kirjoita sinäkin kustantajalle: on mennyt jo 3 tai 4 viikkoa, vaikka hän lupasi lähettää viikon kuluttua. (Loppusummalle pitää ehdottomasti ottaa vekseli.) Kirjalla olevat viisisataa ruplaa pyydän lähettämään minulle (Lyonin Krediitti, Agence Z, Avenue d'Orléans, 19. Mr. Oulianoff. Juokseva tili n:o 6420), sillä kustantajaan en luota.

Asiat ovat meillä ikävästi: Spaltung** varmaankin tapahtuu; luulen voivani antaa sinulle kuukauden tai 1½ kuluttua tarkat tiedot siitä. Toistaiseksi ei voi mennä arvailuja pitemmälle⁴³¹.

Manjasha lukee ahkerasti. Hän on terve ja varmasti läpäisee tutkinnot. En tiedä, mitä sitten seuraa. Luullakseni hän haluaa matkustaa kotiin.

* Stepanov ei ole tainnut katsoa lainkaan...

** — jakautuminen. *Toim.*

Emme ole vielä päättäneet, milloin matkustamme merenrannalle, ja minne⁴³². Mutta kesällä matkustamme varmasti.

Suutelen hellästi äitiä ja puristan kättäsi.

Sinun V. U.

Rakas Anja, viime kirjeessäsi kyselet, miksi en kirjoita. Koko talven mielialani oli synkeä ja kulutin aikani jotenkin tyhmästi, työ luisti huonosti — siksi en pystynyt kirjoittamaan lainkaan. Jos Manjasha ei olisi kirjoittanut Volodjasta ja Volodja hänestä, olisin tietysti kirjoittanut heistä seikkaperäisesti, kuten tein ennen, mutta näin ei ole mistä kirjoittaa, elämme hiljalleen. Pyysin joka kerta heitä kirjoittamaan minulta terveisiä, mutta luultavasti he eivät sitä tehneet. Kohta kuitenkin kirjoitan, nyt sen sijaan vain suutelen hellästi sinua ja rakasta Maria Aleksandrovnaa omasta ja äitini puolesta.

Teidän Nadja

*Lähetetty Pariisista Alupkaan
(Krim)*

*Julkaistu ensi kerran v. 1930
„Proletarskaja Revoljutsija“
aikakauslehden 1. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan